

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ VÝBORU PRO PRÁVA CIZINCŮ

ZE DNE 16. ZÁŘÍ 2015

Přítomni: M. Faltová (předsedkyně), M. Čaněk, P. Čížinský, H. Dluhošová, H. Frýdová, V. Honusková, Y. Leontiyeva, P. Pořízek, L. Šafránková Pavlíčková (zást. L. Janků), Š. Duhán (zást. K. Štěpánkové), E. Dohnalová (zást. E. Tulupové)

Omluveni: J. Sosna, V. Günter, H. Rögnerová

Hosté: E. Drhlíková (OPU), P. Khollová (OPU), Z. Chmelířová Vučková (ZDC), K. Šlesingerová (MPSV), T. Verčimák (InBáze), A. Zouplnová (MŠMT), H. Mezian (Senát Parlamentu ČR)

Sekretariát: K. Studecká (tajemnice)

Dále byl přítomen ministr pro lidská práva Jiří Dienstbier a jeho náměstkyně Martina Štěpánková.

Program:

- 1. Zahájení zasedání**
- 2. Nová Koncepce integrace cizinců**
- 3. ZZC – poskytování právní pomoci, otázka nově vznikajících ZZC**
- 4. Nezletilí bez doprovodu**
- 5. Návrh vyhlášky, kterou se stanoví seznamy bezpečných zemí původu, třetích bezpečných zemí a evropských bezpečných třetích zemí**
- 6. Různé**

1. Zahájení, schválení programu

Zasedání zahájila a vedla předsedkyně. Při zahájení bylo přítomno 9 členů Výboru (z celkových 14) a Výbor tak byl usnášeníschopný. Program zasedání byl schválen. Předsedkyně uvedla, že zasedání se zúčastní ministr pro lidská práva a zároveň předseda Rady vlády pro lidská práva Jiří Dienstbier, jeho náměstkyně Martina Štěpánková a dále senátor Hassan Mezian.

2. Nová Koncepce integrace cizinců

První bod jednání uvedla H. Dluhošová, která sdělila, že děkuje za návrhy a podněty, které byly zaslány k nové Koncepci integrace cizinců, MV se bude snažit jich co nejvíce využít. Poslední aktualizace KIC proběhla v roce 2011, od té doby vznikla potřeba aktualizace. V KIC budou některé změny, zejména rozšíření cílové skupiny, kdy doposud byli cílovou skupinou pouze třetizemci a doplňkově občané EU (ve smyslu, že mohou využívat služeb pro ně relevantních, avšak ne v plném rozsahu, ale pokud jde o informace, nasměrování a základní poradenství a pomoc v krizové nebo osobní kritické situaci). Nové je to, že do cílové skupiny budou spadat osoby s mezinárodní ochranou. Státní integrační program (bydlení, zaměstnání, český jazyk v rozsahu 400 hod) zůstává, nicméně i azylanti budou moci využívat služeb všech integračních projektů (další kurzy českého jazyka, poradenství a zejm. adaptačně-

integrační úvodní kurzy). Prioritou KIC je informovanost, a to nejen cizinců se všemi pobytovými oprávněními, ale také majoritní společnosti, velký důraz bude kladen na informovanost o důvodech a příčinách situace v zemích původu, o osudech imigrantů tak, aby společnost chápala, proč přicházejí a chtějí zde žít. Podporováno bude lokálně komunitní soužití. Pro cizince budou informační materiály rozšířeny do dalších jazyků (mongolština, moldavština, arabština), budou rozšiřovány adaptačně-integrační kurzy, které jsou nyní poskytovány nově přichozím krajanům, kteří přišli z Ukrajiny a budou rozšířeny na všechny cílové skupiny.

H. Dluhošová dále uvedla, že v rámci KIC bude posílena i komunikace – navázáno bude na komunikační strategii přijatou v rámci strategie migrační politiky. Proběhnou setkání s veřejností. Integrovat nelze nikoho proti jeho vůli, pouze cizinec, který pochopí výhody integrace, může být integrován. Zatím je povinné jediné integrační opatření, a to český jazyk. H. Dluhošová by do budoucna ráda otevřela diskusi o požadované úrovni českého jazyka. Jsou zde dva názory, jeden říká, že úroveň A1 postačuje pro trvalý pobyt a už tak klade na cizince velké nároky, druhý názor je, že vyšší úroveň (A2) dá cizincům lepší možnost komunikovat, zařizovat si vlastní záležitosti a získávat potřebné informace. V KIC tedy bude zmíněna možnost zvýšení úrovně českého jazyka pro trvalý pobyt a dále možnost zavedení povinnosti absolvovat adaptačně-integrační kurzy. Dále H. Dluhošová uvedla, že stále převládá názor, že za integraci odpovídá státní správa a zapomíná se na to, že cizinci jsou také obyvateli obcí a je žádoucí, aby samosprávy vytvářely svoje strategie integrace cizinců. MV v tomto obce podporuje a v případě, že by členové Výboru věděli o obcích, které jsou tomuto nakloněny, MV uvítá tyto informace. Centra na podporu integrace cizinců by měla být pod správou krajů, to je od počátku myšlenkou MV, ale bohužel se toto zatím nedaří, kraje nemají zájem. Další důležité téma v KIC je participace cizinců na veřejném životě. KIC se v této oblasti nebude zabývat volebním právem, ale přípravou cizinců na občanství, pochopení zákonů, zvyklostí, institucí v ČR. Co se týče finanční stránky, MV požádalo o navýšení peněžních prostředků a integraci, nicméně z původně požadovaných 100 mil. Kč se zatím podařilo získat 50 mil. Kč, z těchto prostředků se snad podaří dorovnat částečně deficit AMIFu, který se dá také využít na integraci, ale kde je alokace oproti minulosti snížena a navíc je zde velké zpoždění.

P. Čížinský uvedl, že základem integrace je to, co dělá stát, resp. MV, a to pobytová jistota cizince. Pokud cizinec žije v nejistotě, zda může zůstat, k integraci nemůže docházet. K volebnímu právu uvedl, že možnost chodit na zastupitelstva obce je chabou náhražkou volebního práva cizinců. H. Dluhošová reagovala, že jsou cizincům v oblasti participace na veřejném životě přiznána další práva, a to právo shromažďovací, petiční, spolčovací atd. A dále uvedla, že integrace není úkolem MV, Ministerstvo zde plní koordinační roli pro aktivity šesti resortů.

Předsedkyně se dotázala na pravděpodobnost toho, že uvedené kurzy (český jazyk a adaptačně-integrační) budou povinné, H. Dluhošová uvedla, že se o tomto uvažuje, byly by povinné, ale bez sankce. Ráda by k tomuto otevřela debatu na příštím zasedání Výboru. Dále reagovala Yana Leontiyeva, která uvedla, že před rokem a půl zpracovávali pro Národní ústav pro vzdělávání menší kvalitativní sondu, v rámci které byly prováděny hloubkové rozhovory s vietnamskými a ukrajinskými migranty, kteří absolvovali nebo se připravovali na zkoušku na trvalý pobyt a bylo zjištěno, že přestože zkouškou úspěšně prošli, sami mluvili kriticky o jazykových znalostech a že

např. nechodí do českých restaurací, protože nerozumí jídelnímu lístku. Výsledkem tedy bylo, že absolvování zkoušky na úrovni A1 opravdu neznamena dostatečnou jazykovou vybavenost.

H. Frýdová uvedla, že MŠMT intenzivně pracuje na systému vzdělávání cizinců, ale chybí peníze. Snaží se zajistit ekonomickou stránku věci, ale např. peníze pro děti s odlišným mateřským jazykem momentálně nejsou. Připravují se systémové změny, ale odhadované náklady jsou opravdu velké a není jasné, z čeho se bude financovat.

M. Faltová uzavřela diskusi s tím, že děkuje všem za informace a do budoucna zařadíme na program Výboru otázku zvyšování úrovně zkoušky z českého jazyka pro trvalý pobyt a problematiku vzdělávání dětí s odlišným mateřským jazykem.

3. ZZC – poskytování právní pomoci, otázka nově vznikajících ZZC

K tomuto bodu byl den před zasedáním tajemnicí rozeslán návrh usnesení Výboru, ke kterému P. Čížinský vytvořil změny, které rovněž rozeslal Výboru před zasedáním. Předsedkyně uvedla, že členové Výboru sledují s poměrně velkým znepokojením, co se děje v zařízeních pro zajišťování cizinců a otevřela diskusi k rozeslaným textům.

Na úvod se vyjádřila H. Dluhošová, která uvedla, že materiál byl rozeslán velmi pozdě a je to pro ni jako zástupce MV velmi komplikované. Projednávaná problematika se totiž netýká pouze OAMP MV, ale také dalších odborů, cizinecké policie, SUZ atd. Nebude tedy možné reagovat na velkou část projednávaného tématu. Předsedkyně sdělila, že to vnímá jako oprávněnou kritiku, mělo být rozeslání materiálu lépe zorganizováno, ale je potřeba rychle reagovat na nastalou, kritickou situaci.

P. Čížinský uvedl, že situace se dynamicky mění a informace z detenčních center pro něj byly náhlé. Pokud by mělo být odloženo projednání, mělo by to být pouze za účelem vlastní návštěvy ZZC Výborem. Předsedkyně uvedla, že o této možnosti diskutovala s tajemnicí, ale že momentálně jezdí poměrně hodně návštěv do ZZC a celé věci to pravděpodobně až tolik nepomáhá, vycházelo se tudíž z informací od neziskových organizací poskytujících v ZZC právní poradenství a od veřejné ochránkyně práv.

Dále promluvil J. Dienstbier, který uvedl, že situace je dramatická a je dobré, aby ji projednal právě Výbor. Sám je pod tlakem, aby do ZZC jel, ale zdráhá se, protože tam jezdí jiní, kteří mají lepší možnost zjistit, jaká je reálná situace, včetně veřejné ochránkyně práv. Má k dispozici zprávu VOP, se kterou je třeba nakládat důvěrně, protože běží lhůty pro vyjádření. To, co je obsahem usnesení, je legitimní, je otázka, do jaké míry mají být automaticky dávány do detence všichni cizinci, kteří jsou na území zachyceni, dále je legitimní požadavek, aby se právního poradenství dostalo všem, kteří ho potřebují a v jazyce, kterému rozumí. Praxe vybírání poplatku za ubytování a stravu je pro cizince zničující, je zpochybňován i právní základ, ale největší problém je to, co následuje po ukončení detence, kdy cizinci jsou propouštěni bez jakýchkoliv prostředků, aby vůbec mohli naplnit výjezdní příkaz. To vše je možné projednat bez ohledu na to, jak je připravena zástupkyně MV, protože usnesení neobsahuje nic, s čím by se dalo nesouhlasit.

P. Pořízek uvedl, že v ZZC Bělá-Jezová strávil jeden celý den na návštěvě VOP a nerad by mluvil, z důvodů uvedených J. Dienstbierem, o této konkrétní návštěvě. Nicméně pokud jde o bod týkající se právního poradenství, to bylo otevřeno již na posledním zasedání, ta situace je opravdu tristní, 90 % času jsme v detenci s tlumočníky vysvětlovali cizincům, co vlastně dostali za rozhodnutí. Tato rozhodnutí o vyhoštění a o prodloužení zajištění jim byla doručována poštou a v českém jazyce bez tlumočení. Aby Výbor požadoval do rozběhnutí AMIFu zajištění právní pomoci Ministerstvem vnitra, je zcela legitimní. Zatím jezdí z vlastních zdrojů jednou za 14 dní OPU a jednou za 14 dní ASIM, ale to je s ohledem na počty cizinců v ZZC absolutně nedostatečné. Přestože je to takto narychlo, k bodu dva se může Výbor se ctí přihlásit. P. Pořízek dodal, že ho mrzí, že Česká republika, která vždy byla schopna zajistit ve všech detencích poskytování bezplatné právní pomoci, selhala zrovna v okamžiku, kdy je ta potřeba nejvyšší asi od roku 2001. Uvedl, že dokonce se objevují informace, že je osobám, které bezplatnou právní pomoc poskytovat chtějí, v tomto bráněno ze strany provozovatelů zařízení.

K bodu týkajícímu se poplatku za ubytování a stravu uvedl P. Pořízek, že jsou přesvědčeni o tom, že není v zákoně o pobytu cizinců právní základ pro vybírání poplatku u osob zajištěných za účelem přemístění podle nařízení Dublin III. Zároveň navrhl doplnění tohoto bodu o to, aby bylo 400,-Kč poskytnuto i těm, kteří v okamžiku zajištění neměli žádné finanční prostředky. K bodu týkajícímu se zákonnosti samotného zajišťování podle nařízení Dublin III navrhl nechat rozhodnutí na Nejvyšším správním soudu, který v den zasedání Výboru v této věci rozhodoval.

Dále uvedla H. Dluhošová, že MV čeká na rozsudek NSS a legislativní změna k poplatkům je součástí novely zákona o pobytu cizinců, která je ve druhém čtení v Poslanecké sněmovně. K právní pomoci uvedla, že situace jsou si vědomi, pokud by byl býval naběhl AMIF včas, právní pomoc by byla, nemohlo to MV ovlivnit, snažilo se získat finanční prostředky na zajišťování právní pomoci, ale vláda to neschválila a MV nyní nemá volné finanční prostředky. MV nebere situaci na lehkou váhu, ale neví, jak má právní pomoc nyní financovat.

Předsedkyně uvedla, že na rozdíl od P. Pořízky by souhlasila i s bodem týkajícím se zákonnosti zajišťování podle nařízení Dublin III, upozornila, že v upraveném znění text obsahuje i odkaz na to, že zajišťování za účelem přemístění do jiného členského státu EU není možné, když daný stát dlouhodobě cizince nepřijímá či není schopen přijímat. K právní pomoci uvedla, že pokud stát není schopen tuto pomoc zajistit a naplnit tak závazky, ke kterým se přihlásil, nemá cizince zajišťovat.

P. Khollová upozornila, že aspoň nějaká právní pomoc je poskytována v ZZC Bělá-Jezová, ale v ZZC Vyšší Lhoty a v Zastávce u Brna není poskytována žádná právní pomoc. P. Čížinský uvedl, že členové Výboru, kteří zastupují občanskou společnost, se nemohou vázat na to, co řekne soud, to už je potom jakési minimum, právo. Rolí Výboru je chtít více, chtít více lidských práv pro migranty, kteří se ničeho nedopustili a je s nimi zacházeno jako se zločinci nebo i hůř. Na právní pomoc mají nárok a ke každému zločinci se advokát dostane, k cizincům omezeným na osobní svobodě však ne.

Š. Duháň řekl, že s úvodem usnesení má problém proto, že je tam hodnocena Česká republika. Hodnocení vychází ze srovnávání a neví, s kým je tady srovnáváno. Uvedl, že je kruté vůči ČR uvádět, že v něčem selhala. Pokud usnesení uvádí, že je nějaké

jednání v rozporu se zákonem, jsou nástroje, jak to řešit a efektivnější než usnesení Výboru. Je otázkou, zda usnesení je cestou, kterou se domůžeme toho, co chceme.

M. Čaněk se připojil k názoru, že by Výbor neměl čekat na rozhodnutí soudu s tím, že máme dost informací o tom, jaká je situace v ZZC. K poskytování právní pomoci uvedl, že má před sebou usnesení vlády z 20. srpna 2015, kde se navyšují prostředky především na detence ve výši 139 mil. Kč, rozhoduje se o zapojení armády a z toho dovozuje, že nemá smysl na to, až budou prostředky v AMIFu. Co se týče návštěv ZZC, řekl, že celá řada lidí navštěvuje tato zařízení a to včetně poslanec Okamura, který z toho natočil video, které mělo více než milion zhlédnutí a je chybou, že na to nereagovala např. SUZ. Dále uvedl, že na nově vzniklé oficiální stránce MV k migraci je obrázek, který se objevil na nějakém aktivistickém webu, kde jsou informace pro žadatele o azyl v Evropě, a je tam zmíněno „podívejte se, ČR je tady šedivá ve srovnání s ostatními státy, opravdu nemá smysl tady žádat o azyl“. Toto velmi dobře ilustruje, jaký má postoj Ministerstvo vnitra.

E. Dohnalová také podpořila zahrnutí výše uvedeného bodu do usnesení a dále uvedla, že bychom měli aktivně řešit, co se s cizinci děje poté, co vyjdou za brány detenčního zařízení, všichni tak nějak doufáme, že se dostanou do Německa, ale to by neměl Výbor mlčky akceptovat. Usnesení by doplnila o bod, že by se s uprchlíky mělo pracovat po propuštění z detence a motivovat je k požádání o azyl v České republice. Všichni se spoléháme na Německo a všichni vidíme, že není možné, aby to Německo samo zvládlo. Většina uprchlíků není informována o tom, jaké je tady situace a Českou republiku vnímají jako těžkooděnce a mříže, je tudíž nutné s nimi pracovat a aktivně je motivovat k podávání žádostí o azyl.

P. Pořízek reagoval, že všichni mají možnost podat žádost o mezinárodní ochranu, všem je tato možnost nabízena, ale je nutné si uvědomit, že o to většinou nemají zájem. Dále reagoval na Š. Duháně s tím, že představa, že by cizinec podal trestní oznámení, je iluzorní, a dále uvedl, že je možné řešit situaci samozřejmě právně, ale k tomu je právě potřeba mít zajištěnou právní pomoc, jejíž absenci Výbor právě řeší. P. Khollová navíc uvedla, že při odchodu z detence cizinci dostanou pouze jakési vyúčtování a správní rozhodnutí je jim až následně zasíláno, takže se k němu v naprosté většině případů právníci (a vlastně ani samotní cizinci) ani nedostanou, aby s případem mohli cokoli dělat. E. Drhlíková se zeptala, jak by v případě rozhodnutí NSS, že je zajištění nezákonné, MV situaci dále řešilo, zda by byly všechny osoby ihned propuštěny a dále uvedla, že považuje za špatné, že MV našlo peníze na bezplatné právní poradenství v integračních centrech, tedy např. pro cizince, kteří jsou v Praze, a nemá peníze na poskytování právní pomoci u osob omezených na svobodě. H. Dluhošová uvedla, že integrační centra jsou financována z celoročního evropského projektu, nejsou to prostředky Ministerstva vnitra. Dále reagoval J. Dienstbier, který řekl, že není důležité, odkud a kde jaké peníze jsou, důležité je to, že ČR má povinnost právní pomoc zajistit, a tak tyto peníze musí vyhradit.

Následně byla otevřena debata k samotnému znění celého usnesení včetně odůvodnění a byly postupně vyjednávány různé změny textu, následně bylo o každé navrhované změně hlasováno a na závěr se hlasovalo o usnesení jako celku. V době posledního hlasování bylo přítomno 11 členů Výboru s hlasovacím právem a usnesení bylo schváleno s osmi hlasy pro, jedním hlasem proti a dva členové se zdrželi hlasování.

Finální znění schváleného usnesení je následující (odůvodnění je samostatnou přílohou):

Usnesení Výboru pro práva cizinců Rady vlády České republiky pro lidská práva (dále jen „Výbor“) k otázce protiprávního zajišťování cizinců a dalšího porušování jejich práv

ze dne 16. září 2015

Výbor vyjadřuje zásadní znepokojení nad aktuálním děním v České republice souvisejícím s migrační situací v Evropě včetně zajištění práv cizinců. Výbor doporučuje čtyři zásadní změny v postupu státních orgánů České republiky a žádá, aby:

- 1. V zařízeních pro zajištění cizinců byly takové podmínky, které neodporují lidské důstojnosti a v případě, že takové podmínky zajištěny nejsou, aby byly zajištěné osoby propuštěny.*
- 2. Ministerstvo vnitra přestalo zajišťovat žadatele o mezinárodní ochranu za účelem jejich přemístění do jiného členského státu EU podle nařízení Dublin III, pokud není dán předpoklad naplnění účelu zajištění.¹*
- 3. Česká republika dostala své povinnosti zajistit poskytování právní pomoci zajištěným cizincům.*
- 4. Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra nevybírala od cizinců zajištěných v režimu nařízení Dublin III poplatek za ubytování a stravu. Výbor doporučuje zvážit, aby osobám bez jakýchkoliv finančních prostředků byla při propuštění poskytována alespoň jednorázová finanční pomoc.*

4. Nezletilí bez doprovodu

K bodu se nejprve vyjádřila A. Zouplnová (MŠMT), která uvedla, že v Zařízení pro děti-cizince (ZDC) probíhá reorganizace která má za úkol změnit přístup, diagnostiku a následné umístování dětí v zařízeních. Komplexní diagnostiku by od října provádělo ZDC, dítě by bylo následně dle individuálních potřeb umístěno v některém ze zařízení MŠMT. Jsou zřízeny dvě výchovné skupiny pro cizince, ve Višňovém a na Klíčově. Od května 2015 prošlo Višňovém 17 dětí a z toho 15 na útěku, aktuálně je volných 8 z 8 míst. ZDC od května prošlo 42 dětí, z toho 30 na útěku, aktuálně jsou volná 4 z 18 míst. Na Klíčově od května 2015 prošlo 27 dětí a z toho 24 na útěku, aktuálně je volných 7 z 8 míst. Byl zpracován materiál, který je pravidelně aktualizován a který obsahuje zásadní informace pro postup péče o nezletilé bez

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států.

doprovodu, byl zaslán MPSV k připomínkám a v průběhu října by měl být rozeslán zpracovaný kompletně, a to i na kraje, aby měly krajské úřady informace. Předsdkyně se dotázala, kdo je cílovou skupinou materiálu. Cílovou skupinou jsou všichni ředitelé zařízení, ve kterých se nezletilí bez doprovodu mohou objevit.

Následně uvedla Z. Chmelířová Vučková, že ZDC má nově roli metodického vedení, takže dalším zařízením poskytuje dostupné materiály tak, aby péče o NBD byla plně profesionalizována. P. Khollová se dále zeptala, zda jsou dětem poskytovány informace o jejich pobytové situaci a dalších možnostech (legální pobyt, příp. legální sloučení s rodinou atd.), zda mají právní poradenství, OPU má možnost pokrýt pouze ZDC a Klíčov. Z. Chmelířová Vučková uvedla, že směřují k tomu, aby se ZDC stalo centrálním diagnostickým zařízením, kde klient stráví dva měsíce a následně bude umístěno do dalšího zařízení, tím budou eliminovány všechny uvedené negativní jevy. Všechny podmínky jsou nastavovány tak, aby byla plně respektována práva nezletilých bez doprovodu.

Předsdkyně se dále dotázala K. Šlesingerové, zda vzniká nová metodika pro OSPODy. K. Šlesingerová odpověděla, že se pracuje na aktualizaci metodického pokynu z roku 2009, průběžně se řeší aktuální problémy a předávají se průběžně krajům a následně budou i součástí ucelené metodiky.

Předsdkyně uzavřela, že Výbor problematika NBD zajímá a se zájmem bude dále sledovat vývoj a hosté se mohou na Výbor obrátit, pokud budou mít pocit, že může Výbor být v řešení nějakých otázek nápomocen.

Z. Chmelířová Vučková ještě poukázala na usnesení Výboru pro práva dítěte, který byl přijat před usnesením Výboru, a řekla, že některé body tohoto tzv. desatera již neodpovídají realitě. Spolu s A. Zouplnovou požádaly o úpravu alespoň bodu 4. Předsdkyně uvedla, že Výbor má možnost se s ohledem na časový tlak k tomuto usnesení buď připojit, nebo ne.

P. Pořízek k usnesení sdělil, že odůvodnění usnesení obsahuje nepřesnosti a mělo by být dopracováno. Předsdkyně navrhla hlasování. Dále promluvil H. Mezian, že i při své návštěvě ZZC Bělá-Jezová se nesetkal s negativním naladěním personálu zařízení, z důvodu překročení kapacity je na ně kladena velká zátěž a to by mělo být bráno v úvahu. Z. Chmelířová Vučková dále uvedla, že si opravdu nemyslí, že by ČR zcela selhávala v zajištění sociálně-právní ochrany dětí, naopak naše péče o NBD je velmi dobrá, srovnatelná či lepší než v dalších zemích. Předsdkyně reagovala, že velké problémy sice nemusí být u NBD, ale velkým selháním opravdu je to, že jsou děti umisťovány do detenčních zařízení (spolu s rodiči), přestože např. veřejná ochránkyně práv opakovaně řekla, že tam umisťovány být nemají.

S ohledem na nedostatek času a výhrady členů Výboru k obsahu odůvodnění navrhl J. Dienstbier, aby se Výbor připojil pouze k jednotlivým bodům, principům bez toho, aby bylo schvalováno konkrétní odůvodnění. V době tohoto hlasování bylo přítomno 8 členů s hlasovacím právem, pro tuto variantu hlasovalo 7 členů, proti nehlasoval nikdo a jedna osoba se zdržela hlasování. Výbor tedy schválil následující text:

Usnesení Výboru pro práva cizinců Rady vlády České republiky pro lidská práva (dále jen „Výbor“), kterým schvaluje deset základních principů obsažených v usnesení Výboru pro práva dítěte ze dne 15. září 2015

Výbor pro práva cizinců schvaluje deset základních principů obsažených v usnesení Výboru pro práva dítěte ze dne 15. září 2015.

Těmito principy jsou:

- 1. Děti a rodiny nesmějí být zajišťovány v zařízeních pro zajištění cizinců.*
 - 2. Dětem a jejich rodinám musí být nezbytně zajištěna okamžitá krizová intervence a odborné služby psychoterapeutů a sociálních pracovníků.*
 - 3. Nezletilí bez doprovodu musí být sloučení s příbuznými v EU v co nejkratším možném čase.*
 - 4. Péče o nezletilé bez doprovodu musí být zajišťována vhodným způsobem.*
 - 5. Dětem musí být o jejich situaci poskytovány dostačující informace ve srozumitelné formě plně v souladu s jejich participačními právy.*
 - 6. Dětem a jejich rodinám musí být zajištěn účinný přístup k právní pomoci.*
 - 7. Dětem a jejich rodinám musí být zajištěny dostupné, přístupné a vhodné tlumočnické služby.*
 - 8. Dětem musí být zajištěno právo na vzdělání, ale také účast ve hře a oddechové činnosti.*
 - 9. V jakémkoli zařízení pro nezletilé a jejich rodiny je nutné minimalizovat zásahy do osobní sféry.*
 - 10. V zařízeních pro zajištění cizinců je nutné apelovat na lidský, nikoli represivní přístup personálu.*
- 5. Návrh vyhlášky, kterou se stanoví seznamy bezpečných zemí původu, třetích bezpečných zemí a evropských bezpečných třetích zemí**

Z důvodu nedostatku času byl tento bod odstraněn z programu jednání.

6. Různé

K bodu různé nebylo z nedostatku času poznámek, předsedkyně poděkovala všem za účast.

Zapsala: K. Studecká